(గత సంచిక తరువాయి)

3

మలక్ పేట యశోదా హాస్పిటల్ వెనక వైపు అపార్ట్ మెంట్ లో సెకండ్ ఫ్లోర్ లో అవంతి ఫ్లాట్.

తండ్రి బ్యాంక్ మేనేజర్ గా చేస్తున్నాడు. అవంతి, సిద్ధార్థ ఇద్దరు పిల్లలు. సిద్ధార్థకి చిన్నప్పటినుంచి చదువు మీద శ్రద్ధ తక్కువ ... ఇతర విషయాల మీద ఆసక్తి ఎక్కువ. చెల్లెలు ఇంటర్ కి వచ్చినా అతను ఇంకా డిగ్రీ లోనే ఉన్నాడు.

సుధాకర్, జాహ్నవి ఒకే కాలేజ్ లో కలిసి చదువుకున్నారు. అప్పుడే ఇద్దరి మధ్యా ప్రేమ చిగురించింది. పార్క్ లు, సినిమా హాళ్ళు తిరగక పోయినా కాలేజ్ లోనే ఏ మాత్రం సమయం దొరికినా కబుర్లు చెప్పెసుకుంటూ ప్రేమించేసుకున్నారు.

డిగ్రీ సెకండ్ ఇయర్ లో మొదలైన ప్రేమ డిగ్రీ ఫైనల్ ఇయర్ వచ్చేసరికి పెళ్ళికి దారి తీసింది. ఒకే కులం, పైగా ఇరు వైపులా పెద్దలకి దూరపు చుట్టరికం కూడా కలవడంతో వాళ్ళ పెళ్లి పెద్దగా అభ్యంతరాలు లేకుండానే నిర్ణయించేశారు. ఫైనల్ ఇయర్ పరిక్షలు అవగానే పెళ్లి అయిపొయింది.

అయితే చూడడానికి నాజూగ్గా, దంతం బొమ్మలా ఉండే జాహ్నవిది ఎంత క్రూరమైన మనస్తత్వమో మూడు నిద్రల లోనే తెలిసిపోయింది సుధాకర్ కి. తెలిసాక విస్తుపోయాడు. అమ్మో ఇంత రాక్షసా జాహ్నవి అనుకున్నాడు. సుధాకర్ ది మెత్తటి మనసు. గట్టిగా మాట్లాడడం కూడా రాదు. అలాంటిది భార్యగా మారాక జాహ్నవి విశ్వరూపం చూసి మతి పోయింది. ఆమె గొంతు, మాటల్లో కరకుదనం, స్వభావంలో అనుమానం, తన మాటే నెగ్గాలన్న పంతం ...

తనతో పాటు కాంపిటిటివ్ ఎగ్జామ్స్ రాయమని చెప్పాడు సుధాకర్.. ఇద్దరూ డిగ్రీలతో పెళ్లి చేసుకోడంతో కాంపిటిటివ్ ఎగ్జామ్స్ రాస్తే గవర్నమెంట్ ఉద్యోగాలు వస్తాయి..సుఖంగా ఉండచ్చు అని , ఇద్దరూ ఉద్యోగాలు చేస్తేగాని గడవదని అటు తండ్రి, ఇటు భర్త ఎంతగా చెప్పినా ససేమిరా అంది జాహ్నవి. తను ఉద్యోగం చేయడం అసంభవం అని తెగేసి చెప్పింది.

భర్త అంటే భరించేవాడు.. కాబట్టి సుధాకర్ కష్టపడాలి, ఉద్యోగం చేయాలి తనని పోషించాలి అని నిక్కచ్చిగా చెప్పింది.

సుధాకర్ ఎంతగా నచ్చ చెప్పినా వినకుండా పెళ్ళి కాగానే సర్టిఫికేట్ లు అన్నీ అటక ఎక్కించి గృహిణిగా సెటిల్ అయింది.

అంతే కాదు.. జాహ్నవి చాలా పోసెస్సివ్. భర్త పొరపాటున వేరే అమ్మాయివైపు రెండోసారి చూస్తే కూడా భరించలేదు. భర్త తను చెప్పినట్టు వినాలి.. తన మాట జవదాట కూడదు. తల్లి, తండ్రులను కూడా తను పర్మిషన్ ఇచ్చినపుడే వెళ్లి చూడాలి. వాళ్ళు కూడా అస్తమానం కొడుకే కదా అని ఇంటి మీదకి వచ్చేసి నెలల తరబడి ఉండకూడదు. ఇలాంటి అనేక నిబంధనలు పెళ్లి అయిన వారానికే పాస్ చేసింది.

చదువుకున్న అమ్మాయి, అందమైనది , చురుకైనది అని ఇష్టపడి చేసుకున్న జాహ్నవి మనస్తత్వం కొద్ది కాలానికే ఆకళింపు చేసుకున్న సుధాకర్ చిరాకు పడ్డాడు . కొత్తల్లో " ఇది టూ మచ్ జాహ్నవి ... నేను నీ భర్తనా, నీ సర్వెంట్ నా ... ఏమనుకుంటున్నావు ... నా తల్లి, తండ్రులను చూడడానికి నాకు నీ పర్మిషన్ ఏంటి" అని ఎదురు తిరిగాడు. అయితే అప్పుడు జాహ్నవి ప్రవర్తించిన విధానంతో అతనికి మతి పోయింది.

"నా మాట కాదని నువ్వేం చేసినా ఈ విషం తాగేస్తాను" అంటూ చేత్తో విషం బాటిల్ పట్టుకుని బెదిరించడం కాక గృహ హింస కేసు పెడతాను అంటూ ఆ చట్టాన్ని ఒక ఆయుధంగా మలచుకుని భర్త మీద ఆదిపత్యం తీసుకుంది. ఆమె విపరీతమైన మనస్తత్వంతో కొంతకాలానికే ఆ భార్యాభర్తల మధ్య పెద్ద గ్యాప్ ఏర్పడి పోయింది.

ఇద్దరు పిల్లలు పుట్టినా ఆ గ్యాప్ పోకపోగా రాను, రాను ఎక్కువ అవుతూ ఇంట్లో ఒక అనారోగ్యకరమైన వాతావరణం ఏర్పడి పోయింది. పిల్లల ముందే వాళ్ళ మధ్య పెద్ద, పెద్ద గొడవలు అవడం సర్వ సాధారణం అయింది. ఆ పరిస్థితిని సిద్ధార్థ అవకాశంగా తీసుకుని చిన్నప్పటినుంచి మొండిగా, మూర్ఖంగా ప్రవర్తించడం, తల్లి, తండ్రులను నిర్లక్ష్యం చేయడం, వాళ్లమాట వినకపోవడం చూసి తల్లి పోలికే వీడికి ... ఆవిడని వంచడానికి పుట్టాడు.. కానీ కాలం ఏం నిర్ణయిస్తుందో అని ఊరుకున్నాడు సుధాకర్.

జాహ్నవి వాడి మొండితనానికి అలవాటు పడిపోయింది. ఫలితంగా సిద్ధార్థ ఆడింది ఆట, పాడింది పాటగా అయింది.

సిద్ధార్దకి ఐదేళ్ళు వచ్చాక అవంతి పుట్టింది. ఇంట్లో వాతావరణం సిద్ధార్దని పెంకేగా, మొండివాడుగా మారిస్తే అవంతిని భయస్తురాలిగా మార్చింది. ప్రతి చిన్న విషయానికి బెదిరిపోయి ఏడ్చేయడం , నలుగురిలో కలవడానికి భయపడడం, తల్లి కళ్ళెర్ర చేయగానే వెక్కి, వెక్కి ఏడవడం అంతేకాక పదేళ్ళు వచ్చిందాకా నిద్రలో భయపడి లేచి పక్క తడిపేస్తూ ఉండేది.

అదిచూసి తెల్లవారాక జాహ్నవి ఎడాపెడా కొట్టి "పో నీ బట్టలు నువ్వే ఉతుక్కో" అంటూ ఆ చిన్న పిల్ల చేత దుప్పట్లు ఉతికించేది.

జాహ్నవి చదువుకోవాలి కాబట్టి చదువుకుంది.. ఆమెకి చదువుతో రావాల్సిన సంస్కారం, సభ్యత అనేవి మచ్చుకు కూడా లేవు. తనకి నచ్చని పని ఎవరు చేసినా ఆమె సహించలేదు.. పిల్లలు, భర్త , తల్లి, తండ్రి, అత్తగారు, మావగారు ఎవరైనా సరే ... ఆమెకి వరసలతో పనిలేదు. నోటికి ఎంత వస్తే అంత నిర్మొహమాటంగా అనేస్తుంది. ఆమె నోటికి జడిసి ఆ ఇంటికి రావడం మానేశారు అందరు.. అందుకే పెద్దగా బంధువులు అంటూ వచ్చి, పోయే ఇల్లు కాదు.

సుధాకర్ స్నేహితులు కూడా ఎవరూ రారు.. ఎవరితో మాట్లాడినా అన్ని బయటే. కొంతకాలం ఆమెలో మార్పు కోసం ఎదురు చూసిన సుధాకర్ తన జీవితంలో కోల్పోయిన ప్రేమానురాగాలు బయట వెతుక్కోడం మొదలు పెట్టాడు. తనకి స్నేహాలు ఉన్నా, లేకున్నా ఆమె పెట్టె టార్చర్ భరించడం అలవాటు అయింది కాబట్టి ఉంటె తప్పేంటి అనేది అతని ఫిలాసఫీ. రాత్రిళ్ళు ఆలస్యంగా ఇంటికి వచ్చి భార్యతో గొడవ పడడం చాలా మామూలు అయిపోయింది.

ఈ పరిస్థితుల్లో అవంతి మానసికంగా కాని, శారీరకంగా కాని వయసుతోపాటు గా ఎదగలేదు. పీలగా ఉంటుంది. పొట్టిగా, సన్నగా, రెండు జడలు పైకి కట్టుకుని స్కూలు పిల్ల లాగే వస్తుంది కాలేజ్ కి.

జీన్స్ పాంట్లు, టి షర్ట్ లు, వదిలేసిన జుట్టు, అత్యంత ఆధునికంగా తయారై వచ్చే అమ్మాయిల్లో అవంతి ఒక్కతే విభిన్నంగా ఉండడంతో తక్కిన వాళ్ళు ఆమెని ఒక జోకర్ లాగా చూడడం కాక ఆమెని ఏడిపిస్తూ ఉండేవాళ్ళు.

ఈ పరిస్థితుల్లో ఆమె ఎవరితో మాట్లాడకుండా వెనక బెంచిలో వంటరిగా కూర్చోడం అలవాటు చేసుకుంది. దీంతో ఆమెకి ఎక్కువ స్నేహితులు లేరు. ఒక్క చరిత మాత్రమే ప్రేమగా మాట్లాడుతుంది. చరిత మాట్లాడుతుంది కాబట్టి మిగతా వాళ్ళు అంతో, ఇంతో మాట్లాడతారు. అందుకే చరిత అంటే అవంతికి చాలా ఇష్టం.

తనకి ఎంతో ఇష్టమైన చరిత ఆరోజు కాలేజ్ లో పడిపోడం, వాళ్ళ అమ్మ ఎక్కడికో వెళ్లి పోవడం ఆ అమ్మాయిని బాగా కలవర పరచింది.

కాలేజ్ లో ఆ రోజు ఒక్క పాఠం కూడా ఆమె బుర్రలోకి ఎక్కలేదు. మధ్యాహ్నం నుంచి చరితని మేడం ఇంటికి పంపేయడంతో అవంతికి తోచలేదు. హారికను పదే, పదే అడుగుతూనే ఉంది చరిత ఎలా ఉందో ఏమో ... వాళ్ళమ్మగారు వచ్చి ఉంటారా అని.. హారిక విసుక్కుని వేరే దగ్గరకు వెళ్లి కూర్చుంది.

అలాగే సాయంత్రం అవడం కాలేజ్ లోంచి బయటకు రావడం జరిగింది. బస్ స్టాప్ కి వెళ్లి రోజూలాగే బస్ లో ఇంటికి వచ్చింది. ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ ఆటోలో రాకూడదు అది జాహ్నవి పెట్టిన రూలు. డబ్బులు ఖర్చు పెట్టకూడదు.. జాగ్రత్తగా ఉండాలి. డబ్బులు దాచి బంగారం మాత్రం కొంటుంది జాహ్నవి. సరిగ్గా బస్ చార్జీలు మాత్రమే ఉంటాయి అవంతి పర్స్ లో.

కాలేజ్ నుంచి అన్యమనస్కంగా ఇంటికి వచ్చిన అవంతి బట్టలు మార్చుకోకుండా సోఫాలో కూర్చోడం చూసి గయ్ మంది జాహ్నవి.

"ఏం వచ్చింది... ఎప్పుడు చూసినా మన్ను తిన్న పాములా ఉంటావు.. లేచి బట్టలు మార్చుకుని కాళ్ళు, చేతులూ కడుక్కొని తగలడు.."

అవంతికి తల్లి అలా కసురుకునేసరికి ఏడుపు వచ్చింది. అసలే చరిత పర్తిస్తితికి దిగులుగా ఉందేమో ఆవిడ ధుమ, ధుమలకి వణికిపోతూ బావురుమంది.

"ఎందుకే ఏడుస్తావు.. దరిద్రపు మొహం నువ్వూను .... అన్నీ అయ్య పోలికలే ఏ కోశానా నవ్వు ఉండదు ఆ మొహంలో ..." అరిచింది జాహ్నవి.

అవంతికి తల్లి కసురుకుంటున్నా కొద్ది ఏడుపు ఉధృతం కాసాగింది.

"ఆపుతావా ..." చెంప పగలకొట్టమంటావా అరిచింది జాహ్నవి.

"అ ... అ మ్ మ్మా .... మరి, మరి ... నా ఫ్రెండ్ చరిత వాళ్ళ అమ్మ కనిపించడం లేదు ... పాపం అది ఏడుస్తోంది ..."

"ఏంటి? మొహం చిట్లించింది జాహ్నవి .. మీ ఫ్రెండ్ వాళ్ళ అమ్మ కనిపించడం లేదా"!

"అవును పాపం ఎక్కడికో వెళ్ళారు.. ఆవిడని ఎవరో కిడ్నాప్ చేసారు.."

కూతురు మొహంలోకి తదేకంగా చూస్తూ వింటోన్న జాహ్నవి ఉన్నట్టుండి పగలబడి నవ్వసాగింది. తల్లి అలా నవ్వడంతో అవంతికి ఏమి అర్ధం కాలేదు.. తెల్లబోయి చూడసాగింది.

ఆవిడ నవ్వి, నవ్వి అంది " యాభై ఏళ్ళు వస్తున్నావిడని ఎవరో కిడ్ నాప్ చేసారా.. మంచి కధలే చెప్పింది నీకు నీ ఫ్రెండ్ ... ఇంకా నయం ... నాతో అన్నావు సరిపోయింది.. ఎవడితో లేచిపోయిందో! ఆవిడకి సిగ్గు లేదు.. పిల్లలిని వదిలి ఈ వయసులో ఎవడితోటో లేచిపోతే నీ ఫ్రెండ్ అదో పెద్ద వార్త లాగా మీ అందరికి చాటింపు వేసిందనమాట. అయినా ఈ వెధవ కబుర్లు చెప్పుకోదానికా మీరు స్కూల్ కి వెళ్ళేది.. పని, పాటా లేని పిల్ల ఏదో చెబితే అది విని నువ్వు ఏడుపు మొహం వేసుకుని వచ్చావనమాట ... చాలు చెప్పింది, విన్నది.. నోరు మూసుకుని బట్టలు మార్చుకుని హోం వర్క్ చేసుకో ..."

ఆ మాటలు, ఆ స్వరంలోని కరుకుదనం అవంతి మనసుని కోసినట్టు అనిపించింది. అమ్మ అర్ధం చేసుకోదేం ... తప్పు కదా అమ్మ ఇట్లా మాట్లాడకూడదు.. ఆంటి చాలా మంచిది. అసలు పెద్ద వాళ్ళు లేచి పోతారా... తను పదో తరగతిలో ఉన్నప్పుడు ఒకమ్మాయి ఒక అబ్బాయితో లేచిపోయింది. కానీ ఆంటి .. ఛీ ... ఆవిడ ఎంతో మంచిది. చరిత అస్తమానం చెబుతూ ఉంటుంది మా అమ్మ చాలా మంచిది అని.

తను మాత్రం ఎప్పుడూ చెప్పుకోలేక పోయింది మా అమ్మ మంచిది అని. చెప్పాలనుకుంది కాని ఎప్పుడూ గొంతుకి ఏదో అడ్డం పడ్డట్టు అయి చెప్పలేకపోయేది. అవును ఎలా చెబుతుంది... అమ్మ మంచిది కాదు.. చాలా చెడ్డది.. ఏనాడన్నా తనతో ప్రేమగా మాట్లాడిందా ... దగ్గరకు తీసుకుందా .. తనతో కాని, నాన్నతో కాని, ఒక్క అన్నయ్యతోటే కాస్త మెత్తగా మాట్లాడుతుంది. అది కూడా ఆవిడ అలా మాట్లాడకపోతే వాడు ఆవిడ కన్నా గట్టిగా మాట్లాడతాడు కాబట్టి.

"ఏంటే అట్లా దిష్టి బొమ్మలా నిలబడ్డావు వెళ్ళు.." ఆవిడ మరోసారి కసరడంతో ఉలిక్కిపడి అక్కడినుంచి కదిలింది అవంతి.

జానకి కనిపించకుండా వెళ్లి రెండు రోజులైంది.

పోలీస్ లు ఎక్కడ యాక్సిడెంట్ కేసు వచ్చినా భాస్కర్ కి ఫోన్ చేయడం, భాస్కర్ అదిరే గుండెలతో వెళ్లి చూసి జానకి కాకపోడంతో కొంచెం తేలికగా నిట్టూర్చి నా జానకికి ఏమి కాలేదు అనుకోడం జరుగుతోంది.

జానకి తల్లి, తండ్రి వచ్చాక పిల్లలిద్దరిని వాళ్లకి అప్పగించి కొంత ఊరట పొందాడు.

లేకుంటే హరి కొంచెం గంభీరంగా ఉన్నా చరితను ఒదార్చడం మాత్రం ఎవరి వల్లా కావడం లేదు. ఆ పిల్ల ఒక్కరోజు స్కూల్ కి వెళ్లి మధ్యాహ్నం నుంచి వచ్చేసింది.. మళ్ళీ స్కూల్ కి మొరాయించింది. అమ్మ ఇంటికి వచ్చిందాకా వెళ్ళను అని చెప్పేసింది.

తిండి తినడం మానేసింది. ఆ పిల్లని ఎలా ఓదార్చాలో భాస్కర్ కి అర్థం కాలేదు. అత్తగారు, మావగారు రాగానే వాళ్ళకి అప్పచేప్పేసాడు.

లీలమ్మ కూతురు హటాత్తుగా కనిపించంకుండా పోయిందన్న వాస్తవం జీర్ణం చేసుకుని, ఎక్కడికి వెళ్తుందిలే అదే వస్తుంది అని మనసుకు నచ్చ చెప్పుకుంటూ , చరితను గుండెల్లో పొదువుకుని ధైర్యం చెప్పడానికి తన వంతు ప్రయత్నం చేయసాగింది.

"అమ్మ ఎక్కడి వెళ్ళదు తల్లి... బహుశా ఎవరన్నా ఫ్రెండ్ కనిపించి వాళ్ళ ఇంటికి తీసుకుని వెళ్లి ఉంటుంది" అంది.

"అలాంటప్పుడు ఫోన్ చేయచ్చుగా" అంది చరిత.

"అమ్మ దగ్గర ఫోన్ లేదుగా."

"వాళ్ళ ఫ్రెండ్ దగ్గర ఉంటుందిగా .."

"ఏమో నెంబర్ మర్చిపోయిందేమో.."

"అమ్మ మర్చిపోదు ... నాకు తెలుసు.. నాన్న తన ఫోన్ నెంబర్ తనే మర్చిపోతాడు.. అమ్మ చెప్పేది."

లీలమ్మకి ఏమని సమాధానం చెప్పాలో అర్థం కాలేదు.

ఆవిడకి మాత్రం ఏం తెలుసు.. హాయిగా, అన్యోన్యంగా సాగిపోతున్న ఈ కుటుంబంలో ఊహించని ఈ తుపాను ఎందుకు సృష్టించావు తండ్రి ... ఈ పిల్లలకి నేను ఏమని సమాధానం చెప్పను..

ఈ వయసులో ఇల్లాంటి విపత్కర పరిస్థితి వచ్చినందుకు కుమిలి, కుమిలి పోతున్న నా భర్తను ఎలా ఓదార్చను!?

అల్లుడు ఆఫీస్ కి వెళ్ళడం లేదు. ప్రతి న్యూస్ పేపర్ ఆఫీస్ లో, టివి చానల్స్ లో జానకి ఫోటోలు ఇచ్చి ప్రకటన ఇప్పించాడు.

ఈ విషయం గాలి దుమారంలా బంధువులు, మిత్రులు, పరిచయస్తులు అందరికి వ్యాపించింది.

తెల్లారి లేచిన దగ్గర నుంచి పొద్దు పోయిందాకా ఎక్కడెక్కడినుంచో ఫోన్ లు వస్తున్నాయి.

ఏంటి జానకి ఇంట్లో నుంచి వెళ్లిపోయిందా.. అయ్యో... ఎంత పని జరిగింది.. ఏమైంది.. భార్యాభర్తలు గొడవ పడ్డారా ... భాస్కర్ మంచివాడేనే .. జానక్కి ఇల్లు వదిలి వెళ్ళిపోయే అవసరం ఏం వచ్చింది..

అవునా జానకి ఇల్లు వదిలి వెళ్ళిందా.. అయ్యో ..పోలిస్ రిపోర్ట్ ఇచ్చారా !?

ఏంటి జానకీ ఇల్లు వదిలి వెళ్ళిందా!.. ఈ వయసులో ఇదేం మాయరోగం! ఈ మధ్య టి వి సీరియల్స్ చూసి ఆడాళ్ళు మరీ సిగ్గు, ఎగ్గు లేకుండా తయారు అవుతున్నారు.. యాభై ఏళ్ళు వచ్చి ఎవడినన్నా ప్రేమించిందా ఏం ?

ఇలా ఎవరికీ తోచినట్టు వాళ్ళు విమర్శలు, పరామర్శలు.

లీలకి కూతురు ఏమైందో అనే బాధకన్నా ఇలాంటి మాటల తూట్లు చేస్తున్న గాయం ఎక్కువగా బాధ పెట్టసాగింది.

యాంత్రికంగా వండి పెడుతూ, దేవుడితో మొరపెట్టుకుంటూ రోజులు గడపసాగింది.

నెమ్మదిగా చరితకు నచ్చ చెప్పి స్కూల్ కి పంపిస్తోంది.

అందరి మనసుల్లో ఒకటే తృప్తి.

ఇప్పటివరకూ చాలా యాక్సిడెంట్ కేసులు చూసి వచ్చాడు భాస్కర్. కాని జానకికి ఏ ప్రమాదం జరగలేదు.

కాకపోతే ఎక్కడికి వెళ్ళింది అనేది మాత్రం ఇంకా తెలియలేదు..

భాస్కర్ కూడా నెమ్మదిగా మనసు దిటవు చేసుకుని ఆఫీస్ కి వెళ్ళడం మొదలు పెట్టాడు.

కొలీగ్స్ ప్రశ్నల వర్షం కురిపించారు. ఎంతో సానుభూతి చూపించారు.

ఒక కొలీగ్ ఒక రహస్యం కనుక్కున్న వాడిలా అన్నాడు. “గురూ ఈ మధ్య డ్రగ్స్ ముఠాలు ఎక్కువై పోయాయి. ఎవరు కనిపిస్తే వాళ్ళకి డ్రగ్స్ అలవాటు చేస్తున్నారుట.. అలా అలవాటు అయిన వాళ్ళని ఎక్కడికో తీసికెళ్ళి వాళ్ళ ముఠాలో కలిపెసుకుంతున్నారట. వయసు, వావి ఏమి పట్టించుకోవడం లేదని విన్నాను ..”

భాస్కర్ కి చిరాకేసింది.. మతి ఉండి మాట్లాడుతున్నాడా. జానక్కి ఎవరు డ్రగ్స్ ఇస్తారు. ఇస్తే మాత్రం జానకి తీసుకుంటుందా! పైగా డ్రగ్స్ కి అలవాటు పడిన వాళ్ళు జానకి లా మామూలుగా ఉంటారా. కొంచెం చిరాకు, పరాకుగా ఉంది కాని, మత్తులో మునిగి లేదే జానకి. ఛి నేనేంటి వీడి మాటల ప్రభావంలో పడ్డాను. తల విదిల్చి “అలా జరగదులే” అనేసాడు.

“పద గురూ కొంచెం కాఫీ తాగి వద్దాం ... రిలాక్స్ అవు” అంటూ వినోద్ భాస్కర్ ని కాంటిన్ కి తీసుకెళ్ళాడు.

తెల్లవారుతున్నా సూచనగా పక్షులు కలకల రావాలతో ఆకాశ మార్గంలో పయనం ప్రారంభించాయి. గాలి, కొమ్మలను, రెమ్మలను రాచుకుంటూ భూపాల రాగం ఆలపిస్తోంది. రంగు, రంగుల పూల మొక్కలతో ఆవరణ అంతా పరిమళ భరితంగా ఉంది..

ముప్పై నుంచి, యాభై ఏళ్ల వయసు ఉన్న ఆడవాళ్ళు ఓ ఇరవై మంది అటు, ఇటూ తిరుగుతూ ఏవో పనులు చేస్తున్నారు. కొందరు మొక్కలకి నీళ్ళు పెడుతున్నారు ట్యూబులతో , కొందరు వాకిలి ఊడ్చి కల్లాపి చల్లి ముగ్గులు పెడుతున్నారు. కొందరు పెరటిలో విరగబూసిన, కూరగాయలు తెంపుతున్నారు.

ఒక స్త్రీ చామంతి, కనకాంబరం తెంపుతుంటే , ఒకావిడ నేల మీద గడ్డిలో రాలిన పారిజాతాలు ఏరి సజ్జలో వేస్తోంది.

ఆ ఆశ్రమ వాతావరణం ప్రశాంతంగా, హాయిగా ఉంది.

ఎవరూ ఒకరితో ఒకరు ఏమి మాట్లాడుకోకుండా ఎవరి పని వాళ్ళు చేస్తున్నారు.

లోపలి నుంచి ఒక ఆజానుబాహుడు విశాలంగా ఉన్న హాల్లోకి వచ్చాడు.

ఆయన వయసు నలభై, నలభై ఐదు ఉండచ్చు. పచ్చటి శరీరం , నలుపు, తెలుపు మిశ్రమంలో గుండెల దాకా పెరిగిన గడ్డం , వత్తుగా పెరిగిన జుట్టు. నుదుట గుండ్రంగా తీర్చి దిద్దిన గంధం, దానిమీద కుంకుమ బొట్టు. కాషాయ పంచె కట్టుకుని, ఒక కాషాయ వస్త్రం భుజాల మీద కప్పుకున్నాడు.

అప్పటికే అక్కడ సిద్ధంగా ఉంచిన సింహాసనం లాంటి కుర్చీలో ఆశీనుడయాడు.

అతనిని అనుసరించి వచ్చిన ఇద్దరు శిష్యులు పూజకి అన్ని సిద్ధంగా పెట్టారు.

ఒక పెద్ద దుర్గామాత విగ్రహం, పసుపు, కుంకుమ, గంధం, విభూతి, అక్షితలు, అరటిపళ్ళు వెండి చెంబులో నీళ్ళు ... ఉద్ధరిణ, ఇంకా చాలా వస్తువులు ఉన్నాయి.

పారిజాత పూలు, చేమంతి పూలు నిండిన వెండి పూల సజ్జలతో ఇద్దరు స్త్రీలు ఆయన దగ్గరకు వచ్చి పూలు పూజ దగ్గర పెట్టి, ఒంగి ఆయన పాదాలకు నమస్కరించి కొంగు భుజాల చుట్టూ కప్పుకుని ఒద్దికగా ఒక పక్కకు నిలబడ్డారు.

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments